

מסכת עבודה זרה

פרק ב

א. אין מעדין בהמה בפנוקאות של גויים, מפני שהשודין על קרביה. ולא תנייח אשה עמהו, מפני שהשודין על העריות. ולא יתניח אדם עמו, מפני שהשודין על שפיכת דמים. בת ישראל לא תיליך את הנכירות, מפני שפיניקת בן לעבודה זרה. אבל נכירות מילקה בת ישראל. בת ישראל לא תניק בנה של נכירות, אבל נכירות מניקה בנה של ישראלית בראשותה:

ב. מתראין מהו רפואי ממון, אבל לא רפואי נפשות. ואין מסתפרין מהו בכלל מקום, דברי רב מאיר. וחייבים אומרים, ברשות הרבים מתר, אבל לא בין ליבורנו:

ג. אלו דברים של גויים אסוריין ואסורין אסור הונאה. וכן, והחמצן של גויים שהיה מפחלה יין, ותרס הדריני, ועורות לבובין. רבנו שמעון בן גמליאל אומר, בזמן שהקرع שלו עגול, אסור. משודך, מתר. בשער הגננס לעבודה זרה, מתר. והיו צא, אסור, מפני שהוא

כזובתי מתים, דברי רבי עקיבא. הולכין לתרפות, אסור לשאת ולחת עמם. והבאין, מפרין:

ד. נודות הגויים וקנפיהם ויין של ישראל כנוס בנו, אסורים, ואסורים אסור הנאה, דברי רבי מאיר. וחייבים אומרים, אין אסורים אסור הנאה. המרצפים והאגין של גויים אסורים, ואסורים אסור הנאה, דברי רבי מאיר. וחייבים אומרים, לחין, אסורים, יבשין, מפרין. המרים גבינות בית אנכי של גויים אסורים, ואסורים אסור הנאה, דברי רבי מאיר. וחייבים אומרים, אין אסורים אסור הנאה:

ה. אמר רבי יהודה, שאל רבי ישמעאל את רבי יהושע, בטה� מהלכינו ברכה. אמר לו, מפני מה אסרו גבינות הגויים. אמר לו, מפני שעמידיןotta בקבה של נבלה. אמר לו, ולאחר קבת עולה חמורה מקבת נבלה, ואמרו, הנה שדעתו יפה, שורפה חיה. ולא הודה לו, אבל אמרו, אין נחנין ולא מועלין. חור, אמר לו, מפני שעמידיןotta בקבת עגלי עבودה זרה. אמר לו, אם כן, למה לא אסרה בנהאה. השיאו לדבר אחר, אמר לו, ישמעאל אחיו, הילך אפה קורא (שיר השירים א), כי טובים דכך מין, או כי טובים דכך. אמר לו, כי טובים דכך. אמר לו, אין הדבר כן, שהרי חברו מלמד עליו, לריהם שמניך טובים:

ו. אלו דברים של גויים אסורים ואין אסורן אסור הנאה. חלב שחלבו גוי ואין ישראלי רואשו, והפת, והשמן שלו. רבינו ובית דין התיירו בשמן. ושלקות, וכבשין שרכנו לחתת לתוךן יין וחמצז, וטרית טרופה, ואזר שאיו בה דגה כלביה שוטטה בו, והחלה, וקרט של חלפית, ומלח סלקונית, הרי אלו אסורים ואין אסורן אסור הנאה:

ז. אלו מקרים באכילה. חלב שחלבו גוי ויישראלי רואשו. והכבש. והכבדות אף על פי שענטפין, אין בהם מושום הקשר משקה. וכבשין שאיו דרכנו לחתת לתוךן יין וחמצז. וטרית שאינה טרופה. ואזר שיפש בה דגה. ועלה של חלפית. ויזמים גלסקאות המגלאין. רבבי יוסי אומר, השלוחין, אסורים. החביבים הבאים מן הסוללה, אסורים. מן ההפתק, מקרים. וכן לתרומה: